„FRONTOM", Lwów, Kurkowa 8.

Ч. 10. Львів, 20 грудня 1936 Рік I.

10 гр.

Фронтом!

ЧАСОПИС БОРОТЬБИ З КОМУНІЗМОМ МАРКСИЗМОМ І МАТЕРІЯЛІЗМОМ

Передплата:	В КРАЮ:		ЗАКОРДОНОМ		Число розрах. переказу
	річна	3·50 зол.	річна	30 фр. фр	237
	піврічна	1·80 зол.	піврічна	15 фр. фр	
	чвертьрічна	0·90 зол.	чвертьрічна	8 фр. фр	

[illegible]ольські пляни Комінтерну.

НОВИЙ НАСТУП ЖИДО-КОМУНИ.

[illegible]ж, 30. листопада.

Щойно теп[illegible]ть на яв подробиці поїздки То[illegible]за до Москви, поїздки, про яку „Фронтом!" у свій час писав. Щойно тепер „Ґренґуар", завжди дуже добре поінформований, пише:

12. вересня відбулося у Кремлі надзвичайне засідання, в якому взяла участь президія комінтерну, президія Політбюра, представники наркому закорд. справ, шеф ГПУ Єжов та інші.

На порядку дня було вироблення нових напрямних для сов. дипломатії та аґентів комінтерну. Щодо тактики „людових фронтів" устійнено, що вони дали досі „максимальні" вислідн: **Тактику насильної акції та збройного виступу вирішено надалі не відсувати, але при зміні тактики „людових фронтів" брати** під увагу кожночасне соціяльне положення даної країни.

Для переведення цих засобів, що мали на меті загострити світову революційну активність, заіменовано в Комінтерні низку нових „шефів", **що є черговим посиленням жидівського елементу в апараті комінтерну.** Так прим. в аґітпропі (відділ аґітації і пропаґанди) на**значено головами жидів Воска, Кричевського, Ґая і Курца.** Головою тайного відділу Комінтерну назначено шефа ГПУ Єжова. Його співробітниками іменовано **жидів Остріна, Гакемана й Мерного.**

Політбюро приділило Комінтернові великі додаткові фонди з тайних **фондів ради наркомів.** Водночас поширено повновласти представників Комінтерну.

Такий „рай" хочуть вони завести у світі!

Контрольних інспекторів Комінтерну уравнено обсадити поодинокі компартії новими секретарями. Серед новоіменованих контрольних інспекторів **відсоток жидів дуже великий.** Так назначено м. і. для Праги **жидів Франка, Фрібурґа і Карліка,** для Базелю **Тайхеца і Бодемана,** для Копенгаґи **Кользона і Таннебаха,** для Амстердаму **Ґрубера й Коллета,** для Парижа **Мірая.** Все це жиди. Новоіменовані совєтські курієри, що їх підчинено контрольорам, теж **виключно жиди: Йоселе Брон, Сахерман, Позняков, Мільк, Штольман і Каррозак.** Ці курієри мають свій осідок у Женеві.

16. вересня — як пише „Ґренґуар" — відбулося засідання політ. секретарів Комінтерну і Профінтерну, щоб вислухати звіту викликаного з Парижу **Тореза.** В цім засіданні брав теж участь Єжов. Дотогочасну діяльність Тореза гостро скритиковано й вироблено нові вказівки для компартії Франції. Цій компартії доручено вести тактику „людового фронту" поти, поки не наспіють догідні умовини для вибуху збройної революції. Робітничій секції КПФ наказа-

но виконати до кінця жовтня всю підготову до безпосереднього виступу: від тоді КПФ мала отверто й послідовно підтримувати всі страйки й вимоги робітників. Головним засобом боротьби мали стати окупаційні страйки. На 16. жовтня доручено скликати конґрес делеґатів страйкових комітетів, робітничих рад і безробітних. Зогляду на недалекий речинець плянованих революційних виступів, політбюро вирішило **зміцнити комуністичні боєві й терористичні організації.** У звязку з цим доручено створити нові склади муніції й підсилити вербування бувших вояків. Передбачувано теж створення шпіонажної централі для „клясових ворогів”.

Ці багатомовні демаскування кидають ясне світло на деякі незрозумілі досі події. Знаєте, скільки з цього, що доручено на обох засіданнях, сповнилося у Франції. Москва **вирішила прискорити вирішальні змагання за світову революцію.** Критичне положення червоних в Еспанії заставило її до офензиви на французькій землі, щоб потім звідси втручатися у справи сусідів та підтримати „червоне товариство” в Мадриті. Виступи Тореза, великі віча комуністів у всій Франції, масові страйки, — все це відбувалося згідно з цими плянами.

Комінтерн не рахувався з одним: що є французи-патріоти. Коли натиснула Москва — патріоти вийшли на вулицю. **600 комуністів було важко побитих на повороті з віча в Парижі. 83 авта й автобуси, що ними розїздилися комуністи, деляроківці перекинули.** Це не були жарти. Навіть радикали від цього опритомніли й загрозили комуністам виходом з „людовофронтівської” спілки.

Нині можна сказати, знову Комінтерн пересунув речинець для революції у Франції. Але цей речинець є.

Плян велитенського, злочинного діла — ось що готує Москва Европі на випадок невдачі червоного Мадриту, невдачі, що дуже близька. Париж мав би це діло почати. **П. Третяк.**

БЮТЬ КОМУНУ!

Ромунська партія „Все для батьківщини”, що повстала на місці розвязаної Залізної Ґвардії, вислала до команданта Альказару делеґацію з почесним мечем.

Австрія заключила з Німеччиною договір у справі боротьби проти комунізму і „людового фронту”, вслід за тим прийде військовий договір обох держав.

Комінтерн відкликав свого „делеґованого” для Арабії й Палестини, Богданова, якого здемаскувала **німецька** преса.

Мадярський реґент Горті відвідав Рим, де відбув важні політичні розмови.

Норвезький уряд повідомив Троцького-Бронштайна, що з 15. грудня його дозвіл на побут у Норвеґії кінчиться, що далі йому перебувати в цій країні не дозволять і що він має до вибору: виїхати або норвезька тюрма.

Шведський уряд не прийняв нового посла червоної Еспанії, хоч у Швеції соціялістичний уряд. В посольстві є представник нац. уряду.

В Будапешті влаштували студенти бурхливі протижидівські маніфестації.

У Фінляндії арештували 3 вишколених аґітаторів, що нелеґально просмикнулися підготовляти „людовий фронт”.

Навіть **французький** уряд отямлюється й заборонив недавно комуністичний бенкет.

◆◆◆

В ЕСПАНІЇ ТЕЖ ЖИДИ.

Хоч жиди відпекуються від того, що різня в Еспанії — це їх робота, то на фактах виходить це інакше: Ось в Альдеа дель Фресно зорґанізували червоні відділ фризієрів, на [illegible] **жидівка Це**[illegible] тішиться теж [illegible] фуючись з Тол[illegible] удинків та церко[illegible] **жидівську божниц**[illegible] збитої. Чи то не док[illegible] мають еспанські жиди?

◆◆◆

ЖИДИ[illegible]

В Познані [illegible] наскок на т. зв. кухню г[illegible] вул. Павей, про яку здавна [illegible] чутки, що в ній збіраються комуніс[illegible] З арештованих в моменті облави 41 осіб 33 випустили і придержали тільки 7 відомих комуністів, з того **5 жидів:** Аврума Коренблюма, Хаїма Гутермана, Маєра Зальмана, Пінкуса Рубінфельда й Арона Пепшицького. Всюда в комуні „наша вяра...”

◆◆◆

В МОНТРЕАЛІ БЮТЬ, В БАҐДАДІ БЮТЬ...

Нема вже країни, що не підняла б пястука проти жидів і не мала б по вуха їх лайдацтв. В останньому тижні два нові випадки: В Монтреалі в Канаді поліція мусіла двічі розганяти маніфестантів — французьких кольоністів, що протестуючи проти визиску жидівського капіталу, били жидам вікна, в Баґдаді ж були гострі протижидівські заворушення. Останні почалися від того, що в білий день застрілили араби жида-лихваря й побили важко двох інших жидів. Після цього юрба почала демолювати крамниці жидів і знову кілька жидів вбили. Заворушення ледви вгамувала поліція.

Лісовий робітник в кігтях жидів.

Як один жидок платив „підвишку”.

Лісові робітники в Коростові домагалися підвишки і кращих умовин праці в жида Іцка Ліпшіца зі Сколя, що веде вже кільканадцять літ лісову роботу і експлоатує українського лісового робітника. Цей жидок, знаючи, що робітники можуть і будуть свого домагатися, хоч би що, обіцяв усім дати підвишку платні, а щоб їх запевнити в цьому, вписав до книжки, в якій записує платню й вироблені дні, від 10 — 70 ґр. підвишки, а потім кожному зокрема показував кілько хто дістане при виплаті.

Прийшов виплат і робітники не дістали обіцяної платні, навпаки — їм ще знижили. Обурені робітники Коростова, а було їх 25, вирішили піти на Демню Вижну до референта лісових робіт п. інж. Мосьолка й домагатись полагоди робітничих платень. Вибрано з місця двох делеґатів, молодих робітників Василя Миговича і Івана Бажана, ці взяли мене і ми всі три пішли до референта на пертрактацію. Хотіли ми пертрактувати з дир. Фромом, однак він якраз „виїхав”. Ми звернулися до п. Бана, а той з огляду на неприявність Фрома й інж. Мосьолка відложив справу на другий день, та обіцяв переслухати жидка Ліпшіца. З відсіля ми, як делеґація, вибралися до ліса сповістити робітників з висліду нашої інтервенції. По дорозі зустрінув нас згаданий жидок Ліпшіц, що їхав вузкоторівкою до дому і він мабуть по дорозі зателефонував до гайового М. Рудницького, щоб той не впустив нас до робітників. Цей з його приказу перестрів нас на дорозі недалеко місця, де працювали робітники і заявив нам, що ніхто не має права йти в той бік лісу. Коли один з робітників заявив, що залишив у колибі наплечник і харчі і мусить їх забрати, Рудницький почав просто провокаційно виґрожувати та вимахувати палицею і крісом. Сам пізніше признався в лісі, мовляв, добре, що робітники самі добровільно відійшли, бо він мав на думці вжити пальної зброї. Що на це заносилося, можу ствердити з цілою певністю.

І ми мусіли завернути.

Але робітники в лісі довідалися, як з нами обійшлися й чому ми не прийшли до них. Увечорі вислали одного, щоби порозумівся з нами. Коли той черговога дня вернувся й оповів про гайового і вислід пертрактації, всі робітники вирішили не працювати доти, доки не полагодять справи й вислали ще трьох робітників з ліса, щоби всю цю історію вияснити.

Після довшої пертрактації з інж. Мосьолком виявилося, що вся історія з підвишкою була ошуством Іцка Ліпшіца: що інше він обіцяв і показував у книжці, а що інше платив, а сам інж. Мосьолек ствердив, що на виказах, згідно з якими виплачено робітникам останній раз ніякої підвишки не було.

Так переконалися робітники ще раз, до чого докочується жидівська нахабність і всякий спосіб, вона думає жирувати далі на кервавиці українського чорнороба.

Капіталіст — жид, комуніст — жид, хоч гинь. Але гинути ми не хочемо і цим експльоататорам швидко вірветься.

Розвадовський Петро.

Наші Читачі!

Дістаєте в руки це 10. число. Десять разів пішов уже кількома тисячами примірників часопис „ФРОНТОМ!" у наші села й міста, розбуджуючи совість і національну гідність, накликуючи до єдности, довіря й боротьби з темними силами, що завзялися покласти нас у могилу.

Слід нашої праці вже є. Це доказує не тільки скаженість жидівських та червоних ґазет на вид „ФРОНТОМ!", але й десятки щоденних письм у нашій редакції. Знаємо, що в краю до білої грані розяряється наш економічний патріотизм, а тисячі громадян бачуть нині вже ясніше, хто „стрик, а хто ножа в бік!"

Перед нами маса-масенна роботи. Ми знаємо це. Стоять ще твердо ріжні темні сили, міжнародні багна й закаптурені їх аґентури. Наші сторінки ледви заторкають їх, хоч дусимося з навалу матеріялу, від якого кожному підніме волос з жаху.

Поможіть нам в роботі! Поможіть розбудувати наш часопис у тижневик! Приєднуйте нам передплатників — бо тільки на них базуємо наше видавництво! Поширюйте „ФРОНТОМ!" кожне число передайте, прочитавши, іншим! Вирівнюйте передплату! Оголошуйтесь у ФРОНТОМ!

З новим роком праця над віджидівленням і відчервоненням нашої волости мусить піти сильніше й гостріше!

ФРОНТОМ!

Памятайте: йдемо до своїх!

НАШЕ СЛОВО З НАГОДИ СВЯТ.

Трохи не вкожному числі містимо заклики:

Українці, памятайте про свого купця, ремісника й робітника! Це наші брати, наша опора, наше майбутнє! Вони сильні — ми сильні. Вони багаті — нарід багатий і не будуть ваші діти оббивати пороги та упідлюватись за посаду на 35 зол. в чужих, коли матимемо своє купецтво, свої варстати, свої фабрики. Від кого ж, як не від нас залежний їх розвій?

Те саме пригадуємо Вам, наші Читачі і Прихильники з нагоди Свят Різдва. Самі пильнуйтесь і других пильнуйте, щоб перестерігали клича „свій до свого". Щоб не купували прикрас на ялинки в жидюг, коли вони є в „Союзнім Базарі", вертепів-витинанок і ланцюшків чортзна якого виробу, коли українська фабрика „Тема" пустила свої на ринок, щоб не загортали Вашу кривавицю жиди за яблука, горіхи й мід, коли все це дістанете в „Рою" та інших українських крамницях.

І взагалі: вичислювати місця закупу — зайво. Наш промисл, варстати й купецтво такі розбудовані, що може всі Ваші потреби заспокоїти. Чим кермуватисьмете, коли даватимете гроші їм — нашим одвічним паразитам й висотувачам нашої крови, добра, волі й чести?

І тому — хай собі стоять жидівські крамниці повні всякої всячини, але хай до них ходять жиди. Для ілюстрації:

На Знесінню під Львовом є ще десятки українців-шабесґоїв, що купують усе в трьох жидівських склепах, хоч є там кооператива і свої крамниці. Ми маємо вже їх спис й у святочному числі хочемо його опублікувати. А є там прізвища, про які кожний знає! І ті шабесґої не одну сотню золотих занесли до жидюг, що виросли й розбудувались на їх дурноті, темноті й національній зраді.

Цього року пішли пані з української захоронки на Знесінні, де є діти робітників, безробітних і нуждарів, збирати щось для тих дітей на св. Миколая. Щоб бодай один раз розсміяти засумоване личко, раз зробити втіху тим бідним нашим дітям. Пішли й до тих кровопійців.

Знаєте, що дали? Дослівно: один шоколядку за 5 ґр., один „табличку" ниток за 5 ґр., а третій взагалі нічого не дав.

Досить. Точка. Далі вривається всяка людська ментальність.

Підете ще до них?

◆

Чи знаєте, що:

— на Литві розходиться щоденно 1.500 примірників „Звєстій" і ширить отак червону заразу?

— південна Америка (Аргентина, Бразилія, Ураґвай) підписали конвенцію у справі недопущення наїзду комуністів?

— що в СССР щодня трапляється по 15 залізничних катастроф?

— що як виходить з офіціозу компартії „Льїманіте" франц. комун. партія має 275.000 дійсних членів, та 96.000 комуністичної молоді.

— що позичка на оборону, яку переведено у Швайцарії, мала великий успіх. Розписано позичку на 235 міл. франків, а вплачено — 335 міл. фр. шв.

— що у СССР знаходиться у вязницях, таборах і на відомих Соловках біля 5 мільйонів осіб.

◆◆◆

А ВОНИ ТАКИ ПРОЛАЗЯТЬ.

Чистка і чистка, а контреволюція є.

Київські „Вісті" з 3 жовтня пишуть про висліди недавньої чистки на Україні: „Чистка виявилась недостаточною. Розбитий і розторощений ворог та його аґентури у своїй боротьбі проти партії не спинюються перед жадними засобами й насамперед спрямовували і спрямовують зусилля, щоб якими завгодно шляхами пролізти до партії і користуючись партійним квитком, шкодити й пакостити партії.

Далі ґазета пише, що після чистки конечна була б ще контроля при обміні партдокументів, щоб вичистити партію від „націоналістичного елементу, від усього ворожого гнилого". І виходить, що ні, бо з нагоди першого дня принятя нових членів до партії цяж ґазета пише дня 30 вересня:

„Відновлюючи прийом нових членів до партії, партійні організації повинні памятати, що ворожі елементи і далі намагатимуться проникнути до рядів В. К. П. (б)."

Виходить — ворог розбитий і розторощений, а партія постійно хворіє від нього. Пролазить таки петлюрівець, націоналіст і куркуль. І нема на те ради...

◆◆◆

ОСЬ ХТО РОБИТЬ КОМУНУ!

Ніодного числа не було ще в нас, щоб у ньому не подали ми кілька вісток про тих, що справді рвуться до комуни й раді б її защіпити всюди — про жидів. І нині маємо свіжі вістки:

У Стрию судили за комуністичну діяльність 6 підсудних. Розправа тривала три дні при зачинених дверях і переслухано підчас неї яких 100 свідків. Врешті засуджено: **Барiша Гавптмана** на 6 літ криміналу, жида Копеля **Фрідмана** на 4 роки, жида Дона **Ляндберґа** на 3 роки, жидівку **Рахелю Нусбавм** на 2 роки й жидівку **Тоню Бравнер** теж на 2 роки. Шестим підсудним був не жид, а якийсь обмотаний ними шабесґой і суд його звільнив.

У Станиславові відбувся теж процес за комуністичну діяльність, а відповідав за неї не хто, тільки лікар пов. лічниці, **жид Едвард (!) Фрід**. Фрід мав за собою стільки червоних заслуг, що дістав 4 роки криміналу і 5 літ позбавлення прав.

В Тернополі засудили за комуністичну аґітацію **жида Мендля Фірера** на 2 роки тюрми.

І ще хтось каже, що комуна — не жидівський інтерес?

„Фабрика.“

Так „працюють“ фабрики церковного краму, прикрас на ялинку й інших „кавалків“ для „ґоїв“.

Не даємо жидам робити печаток!

ЩЕ ОДНА НАША НЕНОРМАЛЬНІСТЬ.

Коли йтимете Сикстуською вулицею у Львові, на ліво й направо побачите шильди „Ритовнік і вируб печенці“. Є їх, тих ритовників, добрий десяток. Тисячі українських установ, парох. урядів, читалень, Соколів, Луґів робило здавна печатки в цих фірмах, грубі тисячі йшли в їх кишені.

Що це за фірми? Подивіться на вивіски: **Макс Ґлязерман, Ґольдґаер, Вайсс, Фрідман і Блявштайн** на Сукстуській, **Гарфункель** на Словацького, **Р. Мінкін** на Леґіонів і **Б. Мінкін** на пл. Ґолуховських, **М. Крах** на вул. Ґродзіцьких, **Зандвік** в Пасажі Міколяша і т. д., і т. д., самі **жиди**. Цей фах добре поплатний і жиди знали, за що вхопитись.

І коли зважити, що вся аморальна, деструктивна й розкладова братія робила здавна печатки українським товариствам, навіть парох. урядам, що мають на печатках образи Святих — стає лячно. За що ми давали їм гроші, коли в них ніодного робітника українця, коли вони замкнули свій фах виключно для жидів?

Це мусить змінитися! Ніхто не сміє відтепер давати до них роботу. Якщо йде про емалію, ґраверство, вишукані форми печаток і відзнаки, найдете багато християнських фірм, де вам їх зроблять і де працюють українці-робітники („Достава“, Маріян Унґер і др.). Нині вже час скінчити з тим, щоб жидам набивати кишені!

Бібрка вже збудилася.

ЯК КООПЕРАЦІЯ ВИРВАЛА СОТНІ ТИСЯЧ ЖИДАМ?

Було донедавна у нас таке, що коли хто віздив до першого з краю міста чи містечка — то мав враження, що переступив браму жидівського ґетта, або кордони, за яким затиралася різниця, що ви на українській землі. З усіх боків сверлували вас нахабно малі чорні очі, а брудні пейсаті обличчя шкірилися до вас і переплітувалися таємничо між собою: „Вус койфт ер—одер феркойфт...?“ Так, ніби „ґой“, що приїхав до міста мав або обовязково щось купити, або продати, іншими словами — залишити свій гріш у їхніх гидких, заялозених халатах.

Те саме було донедавна в Бібрці. Бібрка це справжнє прибіжище жидів — і донедавна „ґой“ не мав там чого шукати. Коли складниця Центросоюзу в Бібрці взялася цього року до скупу збіжжя на більшу міру, жиди крадьком підсміхалися й казали: „Або ґої мають гроші на такий „е ґройсер ґішефт?“ І більші скупники збіжжя-жиди вирішили, щоб дати свобідну руку складниці в закупі, мовляв — вона скоро „наїсться“, а що не матиме збуту — проріже на цьому інтересі, як 2+2 = 4.

Мені було цікаво, як ця справа виглядала на ділі і я познайомився з начальником складниці з дир. Кочержуком. Ми знайомі ще з Бродів, коли дир. Кочержук працював у тамошньому Пов. С. К. і вже тоді „доптав добре жидам по пальцях. Тепер у Бібрці жиди відчули ще більш його тверду руку.

Оглядаємо збіжевий маґазин. Саме тепер десять людей ввихається, чистить на спеціяльному млинку овес і важать.

— Буває часто так — каже дир. Кочержук йдучи на другий поверх маґазину, — що відпочиваємо на добу по 3-4 год. А то праця і праця. В день купуємо, збіжжя, вночі чистимо, а досвітком на фіри й на стацію. Маґазин у нас не дуже великий, ото ж продовж ночі треба пристособити його знову на день, щоб народ мав де зсипати продане збіжжя.

— А ціни, які у вас?

— Завжди на кілька відсотків вищі, як у жидів. Це й заважило на тому, що народ у Бібреччині засипає нас збіжжям.

— А як це можливе?

— Зовсім просто — каже директор. — В нас відпадає всяке посередництво і ми безпосередно його збуваємо.

— Ну й кілько вагонів ви вже скупили?

— Небагато, вже до 30 — каже, всміхаючись, директор, — а коли зважити, що це щойно два місяці — діло заповідається на добре. Отут пшениця жовта, а там знову червона — пояснює мені — а тут маємо 50 метрів фасолі-яська. Тут ячмінь, там жито, а там знову овес. А тепер, будь ласка, ходіть, покажемо вам, ще одну нашу новину.

Ця новина — маґазин з клоччям, бо і це перебрала Складниця цього року у свої руки. З черги оглянув крамницю Складниці, звану тут — популярно „детайлька“, що ніби заступає в тому місті „Народню Торговлю“, далі маґазин зі шкірами, підручний магазин з „всячиною“ і паківню яєць.

Складниця обслуговує 37 кооператив.. — Коли я сідав в автобус і напращання стиснув руку симпатичного директора, я був певний, що ця людина підтягне економічно Бібреччину ще краще, як досі, та що жидам буде у томі місті дуже сумно.

По дорозі до Львова пригадалася мені вже в вагоні діяграма Складниці. Обороти в 1932 році — 80 тисяч золотих, у 1935 вже 225 тисяч.

— За 1936 р. будемо мати грубо вже поза 300 тисяч — впевняв мене молодий многонадійний наш кооператор. Є в Бібрці чотири наші приватні крамниці зі шкірою, мануфактурою і споживчими товарами, але про них, що беруться віджидівлювати Бібрку, напишемо окремо. — **О. Подільський.**

Так вони роблять...

Недавно дав один берлінський адвокат поручення іншому закордонному адвокатові, щоб той заступив його в одній справі поза Німеччиною. Німецького адвоката, як потім виявилося, заступив жид і йому треба було заплатити. Щоб це не повторилося, союз німецьких адвокатів рішив зложити список всіх адвокатів-арійців в Европі й тільки їм віддаватимуть німецькі адвокати свої справи. До списку запишуть тільки таких адвокатів, що ніколи не мали у предках жида чи жидівки.

В нас є інакше: є такі меценаси, що лишають своїх конціпієнтів, які голодують, а приймають жидів...

Робітники в „робітничому раї“

„ЖИТТЯ Є НЕМОЖЛИВЕ...“

Холодно. Йде сніг. Сонце не гріє. В одинокому — Богу дякувати — „робітничому раї” на землі, в СССР, живуть ті, що ніби є „панами” в жахливих умовинах. Навіть советська преса, хоч як не хоче цього, вважає своїм обовязком повідомити загал про цю катастрофу. З виїмків із тієї преси зложіть собі картину цього життя, брати робітники...

„Гуртожитла обласному не відновлювано давно. **Мешкаємо в холодних, повнотою розбитих кімнатах, без вікон і дверей. Спимо в ліжках без сінників.** Підпис: Корсунський”. („Біробіджанская Звезда” ч. 113).

„Маленька кімната міської комуни переповнена. Серед загального гомону чуємо виразно обурені слова молодого робітника: **„Жити неможливо, в гуртожитлі валяться стіни”.** Якась дівчина каже до нього зневірено: „Говоріть з товаришем Заславським”. „Деж той Заславський?” — „Поїхав до Хабаровська. Тільки він має право дати приказ ремонтувати житло...” (ч. 117 тієїж ґазети).

„Кілька робітниць фабрики ґузиків „Ленінградодежда” працює в недокінченій будівлі при вул. Болдирева 9. На третім поверсі, де вони працюють, виє, як на полі, вітер, від продуву там холодніше, як на вулиці. Робітниці сидять у плащах і світівцях, що не хоронить їх від постійних перестуд. Робітники зверталися часто до директора фабрики Ґенкіна з просьбою створити нормальні умовини праці, але з боку дирекції не зроблено в тім напрямі нічого. („Красная Звезда” ч. 121).

ВТЕЧА З ФАБРИК.

Протекція „всевладність” і „директорство” в совітських фабриках дуже великі „Молот” у ч. 4616 пише про фабрику „Емайль-посуда” в Ростові над Доном:

„Директор фабрики Коґан (!) позбувся керманича виробничого відділу і сам зробився ним. Що більше: він є керівником відділу, що відбирає посуду. Як голова другого відділу, він виробляє погану посуду, як голова третього приймає її. У висліді величезна кількість товару — нідочого, а це коштує фабрику десятки тисяч рублів.

На фабриці неможлива плинкість. За 8 місяців фабрику покинуло 1.266 робітників. Робітники покидають здебільшого фабрику, бо керівництво не виказує ніякої уваги до них.

В кінці серпня Москва відіслала 1.700 чайників, як нідочого, бо накривки до них непасували. При цьому ті чайники визнано при контролі товару, як... першоклясовий товар.

В однім серпні й вересні зіпсуто у фабриці товару на 120.538 рублів. Але управа фабрики міркує: „Ми не винні. Сирівець поганий, машини попсовані”...

„Наш директор — пише одна жінка в „Совєтській Сибірі” з 21 жовтня 1936 р. ч. 244 — не журиться зовсім про мешкання робітників. У вікнах на коридорах немає вже 2 роки шиб. Двері, що виходять з хат на коридор не пристають.

Одному робітникові направили долівку й забули під неї підсипати піску. В хаті холодно, в пивниці замерзають барабоплі. Біля хат нема кльозетів, нема шіп для дров, нема тинів.

На копальні Кісєлеф всі хати, що їх ніби вибудували для робітників у 1931 р., находяться в повному розвалі й потребують основного ремонту. Бракує 600 віконних рам, в тих, що є, нема ні гаків, ні замків. Крізь дахи затікає вода, печі напів-розвалені й курять.”

А В ВІДПОЧИНКОВИХ ДОМАХ...

У відпочинковому домі Московської окрроганізації годі відпочати. Від нудьги й напружених нервів просто дусишся. Вранці виявляється, що немає ніякого приладдя, щоб умитись. Для цього треба воду принести з подвіря з склянці. Нема світла. Ввечері хто хоче — світить свічку за свої гроші. Чаду з поганих свічок повно і в клюбі, де кожний сам себе мусить розважати. Є тут теж інструменти: дві ґітари. Одна має три струни, друга не має дна. Є ще, правда, ґрамофон, але він давно зіпсутий. Ті, що їх прислали сюди на відпочинок, нераз жаліються директорові, але він каже: „Нічого не вдію, всі призначені на цей рік гроші видав.” Люди можуть у цьому відпочинковому домі видержати день-два, потім чимскоріш покидають це „веселе життя” й тікають додому.” („Ізвестія” ч. 262 з 12. листопада 1936).

А обіцяли робітникові золоті гори, вигоду, вдовілля. І ці золоті гори, вигода і вдовілля є. З нього користають тільки повнотою чекісти та жиди, що обсіли всі добрі місця цього справді свого раю...

Ти, чорноробе, роби на них...

◆◆◆

На шляху боротьби проти визиску.

СКІЛЬЩИНА ПРОКИДАЄТЬСЯ!

Зі сторінок жидівської та української преси довідуємося, що в останніх часах у Скільщині трапляються часті випадки виступу проти жидів по селах у формі бойкоту їхніх склепів та масове поширення й переведення в життя в усіх ділянках клича „свій до свого по своє”. Коли шукаємо за причинами того явища, то статистика виказує нам, що майже 97% торговлі, промислу й ремесла, а 100% торговлі деревом і худобою, головними продуктами Скільщини є в жидівських руках. Останні десятиліття розвитку Скільщини виказують, що власне ті купці та підприємці не щадили населення, але використовували його несвідомість, темноту й незорґанізованість як могли, самі збивали маєтки, а селян заганяли в нужду та доводили до руїни. Хто не вірить, нехай нині поїде на торг худобою до Сморжа (місточко), то забуде чи це торг худобою, чи живим бойківським товаром. Коршми по селах в жидівських руках були й є осередками розпусти, темноти та народної руїни. А надто коли на кождім кроці стверджувано численну участь жидів у розкладовій комуністичній роботі, то з одної сторони загальне освідомлення широких мас, а з другої сторони голод на землю та безробіття по селах і серед інтеліґентної молоді, мусіли з природи річи довести до зудару української стихії з жидівським капіталом. Власним поступованням доливали жиди оливи до вогню, бо з одного боку визискували дальше населення в міру сил і обставин, а з другого мобілізували ту стихію, коли з повстанням кожної української кооперативи, чи приватної торговельної станиці підносили крик в пресі й устно, що це прояви антисемітизму і замах на їх існування.

І нарід доведений до крайности розпочав боротьбу спонтанічну, незорґанізовану, але систематичну й послідовну за творення нових власних торговельних станиць та інтензивне попирання вже істнуючих. І це є і повинна бути одинока ціль зорґанізованої акції в напрямі економічного піднесення Скільщини та визволення її зпід чужого жидівського господарського впливу.

Однак рівночасно ми є свідками, що якась таємнича й невідповідальна рука, не здаючи собі справи з поваги хвилі та шкідливости своєї роботи, підпалює жидівське чи навіть господарське майно, не знати в якій цили й у чиїм інтересі? Жидівська преса підхоплює це, нотує та називає зорґанізованою акцією О. У. Н. (?) і взиває адмін. власти до репресій, а відповідальність за події стараються скинути на укр. інтеліґенцію, мовляв, вона кермує бойкотовою чи навіть терористичною акцією. Не віримо в це, що підпали можуть походити з рук українців, бо кожний розуміє, що це витворило б нам опінію паліїв, погромників, вносить хаос в економічну боротьбу і заставляє владу примінювати репресії, арешти, та ліквідувати зглядно паралізувати зорґанізоване життя. До нині ніхто не доказав, що підпали в Скільщині це діло українських рук а надто, що в більшости випадків майно було добре асекуроване. Тому остерігаємо населення Скільщини й взиваємо заховати спокій і рівновагу духа, бо економічна боротьба, це боротьба суспільна й треба багато енерґії й витривалости, щоб її виграти, і не можна того зробити за місяць чи за два, але треба вести боротьбу роками, щоб відзискати це, що змарнували предки. Тому кличемо Вас

КОМУНІЗМ І ЖИДІВСТВО — ЦЕ ДВА БЛИЗНЮКИ.

Скільщане: Не дайтеся спровокувати, поборюйте підпали й терор, бо вони не в нашому інтересі і не ведуть до цілі. Уважайте, щоб не доходило до таких явищ, як прим. в Синевідську вижнім, що якась невідповідальна й ворожа нам рука кинула каменем на Пост. П. П., щоб спровокувати владу до виступу проти послідовної економічної боротьби, наслідком чого арештовано понад 70 ідейних та свідомих молодців, а навіть старших громадян, щоб спаралізувати активність села.

Кожному народові вільно вести зорґанізовану економічну боротьбу проти визиску і за поправу своєї долі; таку боротьбу український нарід започаткував і поведе її з цілою силою аж до вирішного кінця, але без терору і підпалів, бо це незгідне з нашою етикою і шкідливе замірам і цілі. Супроти повищого інтеліґенція Скільщини повинна вплинути на населення, щоб вело боротьбу виключно в площині економічній без терору й фізичної сили для розбудови й піднесення українського народу і для поборення чужого визиску.

Пізнаймо їх і їхні пляни!

ДО ДЖЕРЕЛ ТАЙН ЖИДІВСТВА І НАШОЇ ПРОТИАКЦІЇ.

Рабін Райхгорн говорить далі:

„Для нас мусять бути доступні всі державні посади, а якщо дістанемо їх, хитрість і облесність наших факторів з ріжних кляс і станів допоможуть нам дійти туди, де є справжні впливи й могутність. Очевидно, маємо на думці ті посади, які приносять зі собою почести, владу, привілеї й зиски, які з них пливуть, бо ті посади, які вимагають знання і праці, а є погано платні, можуть залишитись для християн. Для нас важне

судівництво. Адвокатура — це наш великий крок вперед,

бо той фах, що веде до найвищих урядів і почестей, йде вnaрі з крутійством і хитрістю, що їх впоюють у нас від дитячих літ, як прикмети, а які можуть нам дуже помогти у ході до влади та впливу на життя наших природних і смертельних ворогів — християн.

Хіба ж жиди не можуть бути міністрами публичної освіти, коли вже стільки раз були міністрами скарбу? Жиди мусять найтися всюди, як законодавці й уневажнити права ґоїв, спрямовані проти дітей Ізраїля. Ми зі свого боку залишімся вірні на віки правам, що їх передали нам батьки наші, тобто: переховуймо в наших серцях невмолиму ненависть для ворогів Ізраїля.

Зрештою, нам уже не треба прав на нашу оборону, бо їх створив всюди для нас т. зв. поступ цивілізації. Тепер ми повинні старатись за такі права, які були б корисні виключно для нашого народу: отже

лагідне право про банкроцтво, ухвалене для добродійности, було б у наших руках більшою копальнею золота, як усі копальні світу.

Жиди повинні найтися на чолі всяких спекулянтивних установ, але не повинні наражуватись на небезпеки, що зродилася б зі зловживань; краєві права повинні вони зручно оминати й тому повинні присвячувати себе тільки таким наукам, які йдуть упарі з вродженими їм хитрощами й крутійством і які тому саме лекші для них. Найбільш поручаємо жидам виходити

на докторів прав і медицини, композиторів, авторів економічних наук

головно тому, що всі ці звання й заняття тісно звязані зі спекуляцією. Щодо мистецтва, то наші

найдуть ріжні способи, щоб початкуючого добре приймили і хочби він був звичайною марнотою, зуміють його окружити кадилом підхлібства й заохоти.

В науках до нашого племени належуть медицина й політична економія. Доктора медицини (лікаря) допускають до найбільших тайн родини,

в його руках є життя наших ворогів.

В політичній економії знова не дуже легко завернути голову й виказати, що біле є чорне і навпаки.

Ми повинні підтримувати заходи християн, щоб заступити церковний шлюб простим контрактом у цивільного урядника, бо тоді буде можна

побачити їх жінки і їх дочки в нашім таборі, куди притягне їх золото

Йдучи такими шляхами крок за кроком

витиснемо християн від усякого впливу й подиктуємо світові все, у що має вірити й шанувати, чим погорджувати і що проклинати.

Повторимо жалісні плачі Ізраїля і скарги на гнет, що так довго давив нас, а від цього

хоч і одиниці будуть виступати проти нас, то дурні й темні маси будуть за нами.

А ми,**маючи у своїх руках пресу,** зуміємо змінити право на безправя, безчестя підняти до справжньої чести, будем могти підважити неторкальну досі інституцію родини й розбити її, зможемо викорінити те все, у що вірили наші вороги досі, зможемо зруйнувати кредит, підюшити розбурхані пристрасти, виповісти всім і всьому отверту війну, накинути славу і втопити в багні ганьби кого і що тільки схочемо!

Хай це все вриється в память кожного Ізраїлтянина!

Наша потуга розгорнеться в могутнє дерево, якого відногами будуть: щастя, багацтво, потуга й роскіш вживання.

Отже кожний жид повинен помагати другому. Що тільки один іде вперід, хай тягне за собою інших, а якщо поховзнеться йому нога, хай усі біжать на допомогу йому. Якщо когось з наших потягнуть перед християнський суд за злочин проти прав країни, в якій мешкає, хай усі жиди помагають йому, але тільки тоді, коли підсудний був завжди у згоді з ізраїльським правом.

Наш народ зберегливий, консервативний; піклується і береже релігійні образи й закони від початкових їх джерел. Твердо стоїть він при старому; але

в нашім інтересі треба брати участь, навіть кермувати реформами, хочби тільки сповидно,

напр. у поправі матеріяльного стану робітничих кляс. Це дасть нам змогу напрямувати всі ці реформи на політичну дорогу й на нашу користь.

Маси самі в собі дурні і сліпі і крикуни завжди будуть їх спонукувати і вести — а хто зуміє краще від жида галасувати й оманити брехнею? Тому й наші ведуть перід у пресі й на трибунах у всіх християнських країнах.

Що більше громад і зборів, то більш причин для невдоволення й лінивства до праці, з чого у висліді мусить вийти зубожіння народу і його підданство в тих, які мають гріш — двигун пролетаріяту. Всякий рух, що має на меті зміну, руйнує наших ворогів і збагачує нас.

Хитка основа зміцнює наші впливи й нашу потугу й тому треба підтримувати

всяке невдоволення та заворушення, що виходять з них; все це приносить нам багацтво і приспішує хвилину, коли дійдемо до нашої єдиної мети — панування на землі."

Так говорив, дорогий брате, в 1859 р. на старому кладовищі у Празі на гробі раббі Симеона рабін Райхгорн.

Ти перевір, десять разів прочитай її і розваж. Побачиш, чи брехня вона, чи може виконується й нині непомітно, тихо, під землею. Розваж і другого освідоми! Розваж і наготуйся до оборони!

Прокинься!

Кінець.

БУДЕ З НЬОГО ПОТІХА.

Після відомого Шугая та його „наслідника" Лепея, що впали оба від кулі поліції, був на Закарпатті деякий час „героєм" опришок Клевець, що мав за собою з десяток рафінованих мордів і грабіжей. Клевець довгий час вихоплювався поліції з рук, а тепер, як пишуть закарпатські газети, втік до Совітів. Ще чого доброго і наркомом стане, бо досі там так було: бандитів на становиська!

◆◆◆

ҐПУ КРАДЕ.

З бюра паризького товариства дослідів суспільної історії вкрадено архів Троцького, що містився у 15-ох пачках; у 3-ох були вирізки з часописів, у 12-ох інших рукописи і листи Троцького. Син Троцького Седов заявив, що його батько зложив ті документи у згаданій науковій установі, щоб його не викрали аґенти ҐПУ та догадується, що вкрадені документи вихіснує ҐПУ для нових процесів троцькістів.

◆◆◆

Жид хоче диктувати робітникам!..

ІСТОРІЯ НЕ З ПАЛЕСТИНИ, А З ГАЛИЧИНИ.

Пишуть нам: У Стрілкові старосамбірського пов. діються у 20. столітті, столітті поступу і свободи, несамовиті дива. Власник тутешнього тартаку,

жид Ізидор Ґлік забороняє українцям - робітникам носити звичайні сиві смушкові шапки, бо — як каже — це політична демонстрація,

а робітник в політику не повинен бавитися. „Тате" Ґлік погрожує при цьому, що

позвільнює таких „шапковатих" робітників з праці.

а в своїм зарядженні покликується на нібито наказ староства в Турці над Стриєм (!).

В історію оцю просто важко повірити. Пан Ґлік міґби наказати робітникам ходити в одностроях в часі роботи, якби такі однострої справив своїм коштом. Але вирішувати, яку шапку має носити робітник-українець, — до цього йому зась! Це

настояща провокація жида,

що хотівби, щоб його робітники ходили в ярмурках, як його пануючі одноплемінці в Совєтах і Палестині. Але тут, **пане Ґлік, на цій землі, де живете, не Совєти, щоб ви наказували й не Палестина, щоб ви своїм кривим носом розгортали, як хочете!**

Ось вам відповідь на ваше зарядження.

Хочби як було далеко до свого, то треба поминути 100 чужих і таки піти купити до свого. Коли самі не підіпремо себе, то пропадемо як нарід.

Мирова акція Союзу Народів, Ліґ оборони миру, Ліґ оборони прав людини й інших пацифістів.

Що виробляє оден жид?

Читачі наші знають вже про Фішеля Гохмана, що наказує своїм шабесґоям не ходити до церкви, а священикові погрожує, що викине його з села (Петранки пов. Калуш). Коли „Фронтом!" розмаскувало того пейсатого діявола, Гохман не сів, а перейшов до атаки. Хтось повибивав йому вікна (може й сам, бо й такі випадки були), а тоді він обжалував десятьох найсвідоміших селян і їх арештували. Трьох з тих селян сидить до сьогодні. Мало того: Фішель Гохман робить доноси, що місцевий священик стріляв до його брата, Нутя, а по селі аґітує, щоб не йти до церкви і не слухати проповіді. І на диво є такі, що з ним тримають. Один навіть каже, що Фішель — йому рідний брат. Що ж — дехто й такого брата варта.

Фішель — типовий жид. І ще є хтось, що боронить цю язву? Ще хтось підтримує їх?

Р. РІЙ-РІЙЧЕНКО. 3)

Тайни успіху жидів.

Відмінний спосіб думати.

Вже так якось склалося, що жид думає зовсім інакше, як кожний інший звичайний чоловік. Його спосіб думати замітний тим, що він міркує заєдно, щоб нищити, робити заколот, завішання, забурення, щоб використовувати, тягнути для себе зиски і т. п. Жид шукає користи навіть у шкоді іншого. Жидівський спосіб думати є завжди відємний, бодай для нежидів, тому здоровий людський розум не може збагнути крутих стежок жидівських думок. Жид уміє вдуматися, чи вчутися в наші думки, але ми цього не можемо. Жид може зовсім певно рахувати на наші прості висновки нашого простого думання, але ми цього не вміємо. Жид легко відгадує наші думки, він навіть уміє й може надати нашим думкам відповідний напрям, він поведе наші думки, куди йому треба, на фальшиві стежки, щоб отак задурманити нас і витягнути з того для себе користь. Ми одначе ніколи не збагнемо думок жида, ми закороткозорі на те.

Всі спонуки й чинності жидівського мізку скеровані туди, де матеріяльна користь. Ідеальні спонуки для нього незрозумілі. Це не вадить жидам думати, що вони під оглядом моральним дуже високо стоять. Так вони про себе думають. Але не треба хіба повторювати, що все в жидів обертається довкола матеріяльної користи. Моральне в жида є все те, що приносить йому користь. Жидівська мораль — це вміння обманювати інших, але і бути в їхніх очах чесним, а навіть добродійним. Удаючи, що поступають чеснотливо, жиди в той спосіб добувають собі довіря людий на те, щоб з того витягнути для себе якнайбільше користи.

Чому жиди банкротують.

Давніші купці, що не знали ще всяких купецьких штучок, уважали банкроцтво найбільшим соромом і нещастям. Упадок потягав за собою не тільки матеріяльну нужду, але й суспільну та моральну смерть. Тому давніший купець докладав нераз усіх старань, щоб не дійти до упадку. Але з хвилиною, як до торговлі ввійшли жиди справа зовсім змінилася. Жид не вважає банкроцтва за річ нечесну. Банкрот у жидів, тепер також і в нас і всюди, порядна людина, навіть більше, банкроцтво у жидів має значіння щасливого випадку. Саме тому жиди, що хочуть доробитися вже таким найгіршим, але найвигіднішим способом — дуже часто банкротують. Якже це діється? Оце жид закладає якесь підприємство. Звязується з кількома великими фірмами-гуртівнями, звичайно нежидівськими, бере в них крам і платить дуже точно й докладно. Як йому забракне грошей, позичає в якімсь по можности також нежидівськім банку, в чому помагають йому дуже ревно його одновірці, захвалюючи всюди його чесність, второпність, обовязковість і т. п. Якдовго цей інтерес іде йому добре так, що він може з того тягнути добрі доходи, то ще добре, але ж як йому трохи зачинає не поводитися, він уже свідомо йде до банкроцтва. Робить це так, що замість зменшувати свої замовлення він збільшує їх удвоє й утроє, доки не замкнуть йому кредиту. Але до цього часу він набере вже стільки, що може спокійно банкротувати. І справді такий жид банкротує дуже спокійно. Набравши доволі товару, тепер пускає його нижче власної ціни, нераз навіть за половину ціни, в чім помагають йому його приятелі, що забирають від нього товар за половину ціни а продають за повну а то й вищу ціну. Частину грошей ховає, а частину відсилає гуртівні, щоб далі дістати кредит. Очивидно, дістає його знову, знову випродує за половину ціни, з чого частину ховає а половину відсилає своїм доставникам-гуртівням. Отак повторює кілька разів, а коли вже далі кредиту дістати не може — заявляє спокійно неви-платність і... продумує, як би зачати якийсь новий інтерес. Такому банкротові звичайно не можуть нічого зробити, бо він уміє викрутитись. Рідко коли буває, щоб жид-банкрот був покараний. В нього книги ніби впорядку, все інше впорядку й шахрайства не можна дошукатись. Але тимчасом цей „невинний банкрот" закладає вже незабаром за складені гроші інший інтерес під іншою назвою, під іншим прізвищем і практикує те саме дальше, аж стане багатієм.

Отак жиди багатіють. Про ці їхні штучки рідко хто знає, бо вони вміють це так хитро робити, що ніхто й не сподівався б чогось лихого. Та цей спосіб збагачуватися жиди не вважають нечесним. Бо кожний засіб, що приносить їм гроші — добрий.

КІНЕЦЬ.

КОРОТЕНЬКО:

— В Китаю прийшло до важних подій: збунтований комуністами ґен. Чанґ-Су-Лянґ арештував нац. диктатора Китаю Чанґ-Кай-Шека і ще кількох ґенералів, домагаючись, щоб він навязав приязнь з Советами та виповів війну Японії. Нац. війська йдуть на ґен. Чанґ-Су-Лянґа карною експедицією. Бунт має бути відповіддю Советів на німецько-італійсько-японський протикомуністичний союз.

— Анґлійський король Едвард VIII., проти женячки якого з жидівкою виступив парлямент, зрікся престолу. Після нього засів його брат, що прибрав імя Юрій VI.

— В Буенос Айресі, столиці Арґентини, відбулася конференція амер. держав, що м. ін. візвала еспанців замиритись.

— Засідання Союзу Народів в еспанській справі виказало повне банкроцтво тієї масонсько-жидівської установи: на засіданні нікого з поважних політиків не було, червоний де Вайо викричався і справу, як звичайно в Союзі, відложили.

— Анґлія і Франція зробили спробу довести ще раз до невтральности у справі Еспанії і запропонували своє посередництво та вирішення плебісцитом. Ґен. Франко й Портуґалія відмовились взагалі говорити на ту тему, Італія заявила, що може приєднатись до спроби, якщо СССР теж буде „невтральний", на що нема виглядів.

— Нац. еспанські війська поновили атаки під Мадритом.

— У Франції має відбутись конґрес „Вогнистого Хреста" полк. деля Рока, що тепер має назву „Франц. Єсп. Партія".

— В Москві знову викрили змову троцькістів, на цей раз у московськім інституті медицини.

— На вічах „рексистів" у Бельґії були знову бійки з комуністами, що нападали на прихильників Деґреля.

— На б. посла В. Кохана напали в Сокалі вечером якісь типи і пробили його важко ножем. Підозрівають, що це з намови тих, яким Кохан, як провідник ФНЄ, відбирає вплив на повіт.

— В УНДІ твориться нова ґрупа, яка має зовсім відсепаруватись від УПР. Кажуть, що на чолі її має станути др. Кость Левицький.

Кошляцька людовофронтівщина.

ЖИДІВСЬКІ ПОПИХАЙЛИ ВОЮЮТЬ ПАЛИЦЯМИ.

До Кошляк приїхав відпоручник Філії „Просвіти" в Новому Селі з рефератом „Що таке характер людини?" Комунарсько-жидівським прихвостням, яких у Кошляках кілька, не подобався представник, мовляв, „фашака" й після відчиту, у якім чоловік не чіпав нікого, почали ставити такі запити, що не відносились до реферату, а яких був би школяр зі штуби повстидався. Референт дав їм відповідь, а що запити були про СССР то й вияснив усім, як там розстрілюють українців та морять голодом селян. Тоді ця кошляцька голота зверещала „слава Сталінові" і кинулася з палицями до Бога духа винного чоловіка. Були б хто зна чи не життя відібрали, але свідоме кошляцьке юнацтво, що аж задобре пізналося на жидо-комуні, вхопило „людовофронтівських" забіяк за обшивки і трохи дверей не розвалило ними — так швидко викинуло за двері. Були б може іще гірше розправились з бандою, але старші й референт спинили.

Треба, конче треба давати червоним жидівським підлизням такий відпір, як у Кошляках. Якщо хочуть комунарського раю — ніхто їх не стримує. Гайда!

ЗАЯВА.

Оцим заявляю, що ніколи не мав я і не маю нічого спільного з комунізмом і ним я ніколи не був і не є.

Рівночасно прошу кожного, хто міг би доказати мені конкретними доказами це, що я є комуністом або колинебудь ним був, прошу ласкаво це вчинити, хоч би й на сторінках часопису „Фронтом!"

Йосиф Тичка.

Від Редакції: Радо містимо цю заяву, яку п. Осип Тичка написав щиро і з чистою совістю. Нам було б ще приємніше, коли б підписаний не тримав з людовофронтівцями Яричова і сам паралізував їх шкідливу роботу, що є в його — тому, що він кращий громадянин містечка — можливості.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР ІМ. І. ТОБІЛЕВИЧА грає в театрі Ріжнородностей у Львові:

Субота 19. XII. год. 7.30 — Шаріка.
Неділя 20. XII. год. 3.00 — Вій.
Неділя 20. II. год. 7.00 — Інваліди.
Понеділок 21. XII. 7.00 — Інваліди.
Неділя 20. XII. год. 7.00 — Циганський барон.

ПРИХОДІТЬ!

НОВА КНИЖКА!

Вже вийшла II. ч. „СПОМИНІВ" М. Заклинського „А ми тую стрілецькую славу збережемо" В цій книжці говориться про події У. С. С. по переході за Збруч і про листопадовий переворот у Львові. — Ціна 1. 60 зл. (з пересилкою 1.85). — Книжку висилаємо тільки за попереднім надісланням грошей. Великий опуст даємо кольпортерам, що замовлять більшу кількість, приславши наперед гроші. Гроші слати розрах. переказом ч. 170. на таку адресу: „ВСЕСВІТ", вул. КУРКОВА ч. 8., м. 1.

ВІДПИСУЄМО:

Вп. Под. Богдан. Гроші одержали. Дякуємо, по 15 прим. висилаємо.

Вп. Микола К-ів. Гроші одержали. Дякуємо за приєднання нового кольпортера.

Вп. Брат. Василь. Гроші одержали. Дякуємо за приєднання 4 передплатників.

Вп. Сер. Юліян. Щиро дякуємо за приєднання 3 передплатників.

Вп. В. Антін. Ч. 9. вислали. За приєднання передплатника дякуємо.

Вп. К. Карпо. Справджено. Заплачено до ч. 8. включно. Дякуємо. Дальше висилаємо.

Вп. Андр. Іван, Ужгород. Річну передплату одержали. Дякуємо за цінний лист. Поширення часопису на Підкарпатті побажане.

Вп. К-чук О. Дякуємо за щирий привіт. Від ч. 9. висилаємо по 5 примірників. Довг Ваш зол. 3.20.

Вп. Дов. Ілля. Ч. 9. — 10. прим. вислали 13. ц. м.

Вп. Хав. Вас. Адресу шлемо поштою.

Упередження. Цим повідомляємо все українське громадянство й фірми, що бувший член Управи Кооперативи „Рій" АНТІН ЧИР не є вже членом Управи з днем 4. листопада ц. р. та не має права від імені кооперативи „Рій" вести будьяких торговельних чи інших трансакцій. — Надзірна Рада Кооперативи „Рій".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЖИДІВСЬКІ ФІРМИ Й ПІДПРИЄМСТВА — ЦЕ МАТЕРІЯЛЬНА БАЗА КОМУНІЗМУ Й ТОМУ ЧЕСНИЙ УКРАЇНЕЦЬ У ЖИДІВ НЕ КУПУЄ. — ЖИДІВСЬКИХ ФІРМ НЕ ОГОЛОШУЄМО.

Фірми, в яких українці полагоджують свої орудки.

Найкращої якости опал продає СКЛАД ВУГІЛЛЯ Й ДЕРЕВА СТЕПАН ДМИТРИК, ЛЬВІВ, вул. Личаківська ч. 27. Ціни конкуренційні.

Футра жіночі і чоловічі та ріжного роду футряні шкірки поручає по найнижчих цінах фабрика футер **„ХРОМ"**, Львів, вул. Руська ч. 20, тел. 271-83.

Кооператива „ЗЕЛОЦЕНТР" ЛЬВІВ, РУСЬКА 3., 1 пов., купує дикі й культивовані лічничі зела. Дає поради, коли прислати значок на відповідь.

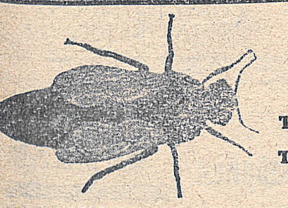
Перевозове підприємство
СТЕПАН ФРОНЧЕК і СКА
у Львові, бюро: Сенкевича 2. 1 п.
тел. 286-79
Перепроваджування й меблеві транспорти власними патент. меблевими возами. Оцловання товарів, експедиція, довіз. ДЕШЕВО Й ТОЧНО.

Виробляю і направляю ріжні музичні інструменти, як смичкові так і шарпані. ШВАЙКА ДМИТРО, БРОДИ, ґр. ТИШКЕВИЧА 3.

Модерні **МЕБЛІ**
арт.-столярська робітня
ТОМОЧКО І ГАЛЬОВ
Львів, Потоцького 58, тел. 297-59.

Шукаю спільника (чки) з готівкою від 3.000 зол. для ведення складу конфекції та ґалянтерії. Негайні зголошення до Адм. „Фронтом!" під „Забезпечуймо наш капітал".

Українська хем.-косм. фабрика Альое сп. з о. в. у Львові виробляє:
Альое пасту і порошок до зубів.
Альое креми, товстий і сухий під пудер.
Альое пудри.
Альое шампуни.
Альое вазеліну люксусову.
Альое театральні шмінки.

Мід на свята купуємо тільки в кооперативі — — — РІЙ Львів, Руська 20

НОВА УКРАЇНСЬКА КЛІШАРНЯ
„РЕПРОДУКЦІЯ"
Львів, Ринок 42. Телефон 232-07.
Виконує друкарські кліші:
черткові, сіткові, колірові, мосяжні штанци солідно й точно по найдешевших цінах.
Замовлення з провінції полагоджуємо відворотною поштою.

Солідно зроблене футро будете мати тільки у знаній від 1909 р. робітні **Петро Карпяк** Львів, Зибликевича 4

Скуповую шкірки ріжних домашних і диких тварин, щетину, волосіння і плачу готівкою найвищі ціни. ШВАЙКА ДМИТРО, БРОДИ, ґр. ТИШКЕВИЧА 3.

ЛЬВІВСЬКЕ ЗАВЕДЕННЯ КОНСЕРВАЦІЇ ЗАЛЮЗІЙ
Львів, Хорущини 11а, телефон 269-48.

ПЕРШЕ МОЛОЧАРСЬКЕ БЮРО В КРАЮ
Костя Михайлюка
професор молочарства
Львів, Куркова ч. 11, м. 6
доставляє найкращі й найдешевіші закордонні молочарські машини, приладдя та посуди. Виробляє пляни молочарень, згідно з новим молочарським законом.

Перша українська перфумерія і гуртівня
„ЛОТОС" — ЛЬВІВ, СИКСТУСЬКА 21.
поручає добірну косметику й господарські товари. Великий вибір квітових вод на вагу.
Покупці дістають ТОВАРОВІ БОНИ.

Кравецька робітня
ІВАН КАЩАК
Львів, Жовківська 46
виконує покриття футер, раґляни, убрання в першоряднім викінченні, теж на рати.

Найкраще оправить книжку артистична переплетня
ПАВЛО БАБЯК
Львів, Бляхарська ч. 12.

РОМАН ҐОРҐОЛЕВСЬКИЙ
торговля залізних товарів,
Львів, вул. Собеського 3, тел. 239-70
поручає по найнижчих цінах: кухонну посуду, ремісниче приладдя, будівельне й меблеве окуття.

Европейське фризієрське заведення для пань і панів
Т. КУТКОВСЬКИЙ
Львів, Сикстуська ч. 14.

Електричні інсталяції, направки, лямпи, батерії, акумулятори в українськім електротехнічним заведенні
Лев Надраґа, Львів, Валова 23.

Найкращі й найдешеві музичні інструменти і кружки та направа всяких інструментів тільки у краєвій вирібні муз. інструментів
ФР. НЕВЧИК
Львів, вул. Городецька ч. 25, тел. 225-76.

„САМА ШИЮ"
ПОВНИЙ КУРС ЖІНОЧОГО КРАВЕЦЬКОГО КРОЮ
вже появився і продається у Видавництві „Батьківщина" і в книгарнях.
Отсей перший **український підручник жіночого крою** зладжений п-нею **А. ЦЬОКАН** приносить крій
1. а) білля на постіль
   б) білля мужеського
   в) білля жіночого
   г) білля діточого
2. Жіночих суконь
3. Жіночих плащів
4. Дитячих суконочок і плащиків
5. Хлопячих убрань і плащиків

Маючи підручник **„САМА ШИЮ" кожна пані зможе стати для себе кравчинею.**

Це величезна ощадність.
Ціна підручника всього **8.00 зл. з пересилкою 8.50 зл.**
Замовляти: **Видавництво „БАТЬКІВЩИНА", ЛЬВІВ, ЧАРНЕЦЬКОГО 8. І. ПОВЕРХ.**

ШКІРИ ТА ШЕВСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Т-О-МА
Львів, Ринок ч. 7.
Одинокий того роду укр, склад у Львові [redacted]

КАТОЛИЦЬКА КОНФЕКЦІЯ ДЛЯ ПАНЬ
поручає костюми і плащі, шкільні однострої від 16 зол., зимові від 30 зол. Замовлення виконуємо дешево за одну добу
ЛЬВІВ, РИНОК 26 У КРАМ. ЕНДЕРСА.

Нововідчинений ресторан
СТЕФАНІЇ БОРСУК У ПЕРЕГІНСЬКУ
видає смачні сніданки, обіди й вечері по дешевих цінах.

Крамниця міш. товарів і шк. приладдя
ТЕОДОРА СЕМЕНА, Рожнітів.

Новини на св. Миколи і ялинку поручає маґазин блаватних товарів
ТАНИЙ СКЛЕП
Зиґмунт Залеський
Львів, Галицька ч. 8.

ЦУКОРНИЧА РОБІТНЯ
Микола Підсадочний
Львів, вул. Краківська 5
доставляє солодке печиво найкращої якости. Читачів часопису „Фронтом" просимо вимагати наших виробів у кожній українській крамниці.
ЦІННИКИ ДАРОМ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ И АДМІНІСТРАЦІЇ „Фронтом!" — ЛЬВІВ, КУРКОВА 8.

Видає й за редакцію відповідає Іван Мец.

Друкарня „ГРАФІЯ", Львів, вул. Тиха ч. 5.